

תלמודו בידו

דף כא עמוד א

א מתי היה רב הונא מכריז שכל הרוצה יבוא ויטול ?

ב נוטה למות שהפקיד את ממונו ביד נאמן, ואמר לו שיתן לבניו שקל בכל שבוע, והם זקוקים לסלע, האם נותן שקל או סלע ?

ג לסוברים שאין מצוה לקיים דברי המת, מה הדין אם אמר "תן שקל, ואם מתו ירשו אחרים תחתיים" ?

ד מדוע נגזר על נחום איש גם זו יסורים נוראים ?

א 1. היה תולה כד עם תרופה שאינה מצויה על מפתן ביתו, ומכריז שכל הרוצה יטול.
2. תלה כד מים לנטילת ידיים, להעביר הרוח רעה השורה על הידים בשחרית. מפני שהיא מזיקה למי שאוכל כך ללא נטילת ידיים.
3. כשהיה כורך פת כדי לאכול, פתח את דלת ביתו והכריז שכל הצריך יבא ויאכל.

ב **סלע:** כשאמר "תן שקל". שאומדים בדעתו שכך רוצה, שאילו הקפיד שיתן להם שקל דוקא, היה אומר "אל תתן להם אלא שקל".
והטעם שלא אמר סלע, כי רצה לזרוז ללמוד דרכי מסחר כדי שירויחו בעצמם.
שקל: 1. כשאמר "אל תתן אלא שקל לכל שבוע".

2. כשאמר "תן שקל, ואם מתו בניי ירשו אחרים תחתיים", נותן להם רק שקל. כיון שגילה דעתו שרוצה להוריש לאחרים, ודאי מקפיד על שקל דוקא.
וכדעת ר' מאיר שמצוה לקיים דברי המת, ומקמצים הממון כדי שיהיה מותר.

ג נותנים לבנים כל צרכם, שהרי מדין ירושה כל הממון שלהם הוא, ואין לאותם אחרים כלום אלא לאחר מיתת הבנים, שאם יש מותר יטלו.

ד היה סומא בשתי עיניו, גדם משתי ידיו, קיטע משתי רגליו, וכל גופו מלא שחין. וכך גזר על עצמו משום שעני שביקש ממנו מאכל מת, קודם שהספיק להאכילו.